No. 3020 Woensdag 18 Jan. 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De Strategische Positie van Nederland

In ons overzicht van de vorige week hebben we reeds mededelingen gedaan van de zeer pessimistische uitlatingen van de Amerikaanse gezanten in Parijs en Londen over de huidige situatie in Europa, welke sindsdien nog meer tekening hebben gekregen door de nietgeslaagde, om niet te zeggen mislukte besprekingen in Rome.

Het zijn dan ook momenteel wapens en nog eens wapens, welke de grote posten vormen op de nieuwe begrotingen der verschillende landen en niet alleen in Europa, maar ook in de Ver. Staten.

Curaçao heeft een kort bezoek gehad van den Nederlandsen gezant in Londen, Graaf van Limburg Stirum, tevoren gezant in Berlijn en daarvoor Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië, een diplomaat die alleszins op de hoogte zijn kan van de huidige toestand. De gezant heeft zijbaar wel geen interview toegestaan, maar de uitlatingen in particuliere gesprekken, waren niet minder pessimistisch dan die van zijn Amerikaanse collega's in Londen en Parijs,

Merkwaardig ook dat we in de laatste Hollandse mail verschillende lezingen en praatavonden vonden over de strategische positie van Nederland waar alleszins bevoegde mannen 't woord voerden, als de oud commandant van het veldleger Jhr. W. Roël en de generaal Majoor der artillerie Jhr. J. Th. Alting von Geusau.

Dat deze lezingen druk waren bezocht tekent ook al niet minder de huidige toestand.

Jhr. Roël hield een rede over „weermachtsvragen met het oog op de positie van Nederland in het licht van de gewijzigde economische situatie".

De gewijzigde internationale omstandigheden — aldus Jhr. Roël — zijn als een vergelijking met vele onbekenden; een vast internationaal beeld is nog niet ontstaan; de internationale politieke structuur is „flieszend" gebleven en naar sprekers oordeel zal zij dit blijven, omdat zij gebouwd werd op tweeërlei soorten van drijfzand.

Enerzijds dat van in zich verslappende, ten dele als sentimenteel-humanitair voordoende uitingen, zoals dit zich ook afspiegelt in de wereldbeheersende gevolgen van de door MacDonald tot internationale impotentie gebrachte en daardoor van haar preventieve waarde beroofde Britse vloot; ofwel in Chamberlain's eerste bezoek aan Berchtesgaden, of eindelijk in de thans definitief als fata morgana gebleken waarde van de Volkenbond als beveiligend orgaan.

En anderzijds het drijfzand van hetgeen uit de wil van dictatoren in het leven wordt geroepen en daar alleen in kan worden gehouden door er telkens nieuwe stimulantia, die de nationale eerzucht prikkelen, aan te geven.

Welnu, het zijn deze onbekenden, die helaas zich elken dag weer aandienen, hetzij in hare gevolgen, hetzij in nieuwe werkelijkheid, welke onze internationale strategisch-politieke omstandigheden beheersen en sinds München — en door München — uitermate verslechterd hebben.

De Nederlandse weermacht is een vredelievend, bovenal preventief werkend, instrument zonder imperialistische bedoelingen.

Daarom waren de na-oorlogse defaitistische stromingen zo onvaderlandslievend, zo gevaarlijk voor de wereldvrede en in feite dus zo oorlogszuchtig.

München is voor velen met een aureool omgeven, maar voor anderen hoe langer hoe meer slechts de nooduitgang uit een zelf aangestoken huis; einde van een meer en meer als in zijn oorsprong op politieke overbluffing gegronde en daarom sterk overdreven gebleken gevaarperiode, maar begin van een veel ernstiger toestand van voortdurende labiliteit en honger naar meer.

De grote onbekende in het huidige politiek-strategische bestel is wel de totale afwezigheid van houvast ten aanzien van hetgeen eertijds „l'équilibre des forces" werd genoemd, het toen plat gepraat evenwicht der strijdkrachten.

De sterkte der legers.

Wat betreft de troepensterkte zal Duitsland straks wel weer het organisatiewonder zijn. De in de pers genoemde 18 legerkorpsen met 3 bergdivisiën en 5 pantserdivisiën komen zowat overeen met de later uitgelekte plm. 900.000 man vredessterkte, maar men kan er zeker van zijn, dat de definitieve legersterkte de vier millioen weer zal bereiken.

Frankrijk's leger zal, zelfs aangevuld met gekleurde troepen, niet veel meer dan de helft van het Duitse bereiken, terwijl de vrijwilligerlegers van Engeland en Amerika tegenover deze millioencijfers klein zijn.

Italië's oorlogssterkte zal de 2 millioen ook wel naderen.

Zeker is het, dat de Engelse vloot omstreeks 1941 weer op zo grote sterkte zal zijn, dat zij aan haar home-fleet als afsluiting van de Noordzee c.a. voldoende heeft; dat zij verder met haar mediterranean-fleet en de Franse zeker het overwicht in de Middellandse Zee en uit de Atlantic-fleet haar Pacific-strijdkrachten zo zal kunnnen versterken, dat — zeker met Amerika en de Dominions — zij Japan de baas is, steunende op Singapore.

Vreedzame pacten, niet aanvals,-vloot- en luchtmachtsbesprekingsplannen naar het pairing-off-systeem, Münchense liefdesbetuigingen, dit alles is niet van de lucht... maar met den tegenhanger van onaangename redevoeringen, irredentistische bewegingen voor binnenlands gebruik en van alle kanten de opmerking, dat er slechts éne diplomatie mogelijk is, n.l.die, steunende op een sterke weer macht.

De strategische positie van Nederland.

Jhr. Alting von Geusau wees op de gevaren die Nederland in deze dagen bedreigen. In 1914 zijn we maar net buiten de oorlog gebleven. De Franse verdedigingslinie (Belfort—Epinal—Toul—Verdun) had enige betekenis, de Belgische niet. Vandaar dat Duitsland door België trok.

Thans is de Rijn de grens tussen Frankrijk en Duitsland, de Maginotlinie is gekomen, hypermoderne kazematten onder de grond. Voorts hebben de Fransen alle wegen door de Vogezen afgesloten. Ook de Belgen hebben hun dag en nacht bezette kazematten.

Aangenomen dat de Duitsers de Fransen weer zouden aanvallen, wat moeten de Duitsers dan doen? De „open deur" ligt ten Oosten van Antwerpen, daarom moeten ze door ons land binnenrukken.

We kunnen de zaak ook omkeren, gezien het feit, dat de Mémoires van maarschalk Foch de mogelijkheid meldt — in 1912 overwogen — van een eventuele aanval op Duitsland door België.

Gelukkig is het laatste jaar de toestand gunstiger geworden door het aanleggen van de nieuwste Duitse verdedigingslinie. Dat is een voordeel voor ons. De kans van een binnenrukken uit Zuidelijke richting is nu miniem geworden.

De zee-oorlog moet men zien als een psychologisch vraagstuk. De Duitse duikboten-oorlog is net niet gelukt, omdat de havens te ver af gelegen waren. Had men uit Hollandse havens kunnen uitvaren, dan was die zee-oorlog wellicht wel gelukt. Mogelijk is dus, dat bij een volgende oorlog Duitsland zich van onze havens zou willen meester maken.

Wat de vliegtuigen betreft, ook de luchtoorlog heeft een ander aspect gekregen. Opstijgen en landen dicht bij het aanvalsdoel is voor vliegtuigen een groot voordeel. Een nieuwe hongerblokkade zou de Duitsers wel ertoe kunnen nopen, onze vliegvelden in beslag te nemen.

De toestand is voor ons arm Moederland gevaarlijk geworden. Van oud en jong worden daarom offers gevraagd.

Aan beide zijden heeft men ongeveer 60 divisies troepen. Wij hebben er 12 en zijn vast besloten tot neutraliteit. Wil b.v. Duitsland door ons land, dan vindt het tegenover zijn 60 divisies een gelijk aantal van Frankrijk ,maar bovendien 24 divisies van Nederland en België samen. Ons leger kan men beschouwen als een overwichtje op de balans.

Maar het overwicht is wel eens te licht bevonden door het buitenland. Wellicht was dat enige jaren geleden het geval, toen de geest minder goed was. Nu is de materiele uitrusting weer in orde en de geoefendheid eveneens, althans zijn wij sterk op de weg naar verbetering. Het werk van ons leger wordt gewaardeerd. Vijf jaar hebben we nodig — daarvan zijn er twee om — om te zijn waar we wezen willen. Achter de wolken schijnt de zon!

Het personele vraagstuk.

Volgens Alting von Geusau was de vroegere oefentijd van 5½ maand totaal onvoldoende. Hoe kon 't anders met de uitgebreider uitrusting. Tekort aan geoefendheid wordt betaald met het bloed van onze kinderen.

Tot Maart 1938 hadden wij gedurende 9 van de 12 maanden geen geoefende soldaten onder de wapenen: hadden de pantserwagens van Duitsland binnen twee maal 24 uur in Rotterdam en Amsterdam kunnen zijn. Gelukkig is de dienstplichtwet 1938 gekomen en is de oefentijd verlengd tot 11 maanden. Zo hebben we nu bataljons van voldoende sterkte, om de eerste stoot op te vangen.

Het materieel.

Bij de gedachtewisseling over de rede van Alting von Geusau bleek, dat de z.g. waterlinie nog altijd een ontzaglijke hindernis kan zijn voor een vijand. Ze wordt nog steeds „op de hoogte van deze tijd" geacht. Waarom wij geen „Maginotlinie" maken? Die is voor ons land niet te betalen en wij zouden daar alleen veel meer troepen voor nodig hebben, dan we in totaal bezitten. Maar ze is ook niet nodig, gezien de theorie van het overwicht Op bepaalde punten zou men evenwel eenvoudige werken kunnen aanleggen, omdat, zoals Jhr. Roël zeide, het in Nederland hoofdzaak is aan de grens alleen het voorspel door gepantserde overvalling te keren, om de mobilisatie veilig te stellen. Sterke, steeds aanwezige, parate grenstroepen kunnen hier redelijke zekerheid geven.

Natuurlijk zal de doorvoering van het vergrote contingent van de gewijzigde dienstplichtwet hier ook iets geven, maar zeker nog geen afdoende waarborgen. Nu zijn er twee elementen, die in deze mede spreken, n.l. de in het huidige stelsel onvermijdelijkerwijze veel te ingewikkelde bevelvoering en anderzijds de onbetwist onvoldoende sterkte van het veldleger voor de daaraan in redelijkheid te geven taken, hetgeen ook spoedige voorziening eist. Beide vinden hun oplossing in de dringend nodige oprichting van nieuwe en dan steeds op verhoogde eenheden, dus nieuwe grensdivisietroepen voor die taak speciaal berekend.

Maar daarnaast is het tweede dringende element van paraatheid, de beveiligde opstelling van de hindernis-troepen. Tegenover gepantserde aanvallen, gesteund uit de lucht, zijn onbeschermde troepen als schapen ter slachtbank. Er zullen dus op de plaatsen, waar zij moeten optreden, gewapend-betonconstructies moeten komen, steeds gereed hen op te nemen. Zowel te velde als bij de grote centra dient daarnevens een zeer ruime toebeelding aan luchtafweergeschut, aan jachteskaders en de inrichting van gewaarborgd veilige, bomvrije vliegvelden en hangars te worden verzekerd.

Tot zover de beide Generaals.

We hebben hiermede ons lezers op de hoogte willen stellen van de ook voor ons niet minder belangrijke militaire situatie van. Nederland.

We spreken echter van harte de hoop uit en bidden dat deze paraatheid voor de oorlog tot niets anders voeren mag, als het behoud van de vrede.

Luchtverkeer over de Atlantische Oceaan

Domyn Keller schrijft in de Maasbode:

Op verschillende gebieden zijn de Verenigde Staten richtinggevend voor Europa. Maar ook omgekeerd is de invloed der Europese cultuur voor „Uncle Sam" een levensfactor. Bij een dergelijke wisselwerking tussen twee continenten is een snel direct contact van vitaal belang, te meer waar onze eeuw in het teken van tempo staat.

De paar duizend kilometer tussen de Oude en Nieuwe Wereld eisen nog steeds enkele dagen ondanks de strijd om de „blauwe wimpel", die grote landen steeds grotere en snellere mailboten bouwen deed. Dit werd een economisch euvel. Een schip als de Normandie kost de Franse staat telkenjare vele millioenen en de nuchtere Yankee, die weet wat een dollar waard is, heeft allang voor de eer bedankt. Ze hebben de wimpel der eer gaarne aan Europa gegund, waar de mogelijkheid t-ch bleef bestaan aan boord van het snelste schip passage te boeken en te profiteren van de belastingpenningen, die een vreemde staat bereid was voor zijn eer te offeren.

Amerika leeft in de toekomst en heeft reeds ruim een jaar geleden de gedachte openlijk geuit, dat de enige weg tot economisch vervoer tussen hun werelddeel en Europa, de luchtweg zal zijn, mits men gebruik zal kunnen maken van vliegtuigen voor 100 passagiers.

Zelfs de „American Export Lines", een vooraanstaande Amerikaanse scheepvaartmaatschappij, die lijnen in het Middellandse- en Zwart-Zeegebied exploiteert, heeft thans een kleine vliegboot bij Consolidated besteld, waarmede proefvluchten zullen worden gemaakt naar Europa, Noord-Afrika en Midden-Azië. Uit deze houding van een groot scheepvaartconcern alsmede uit nog vele andere belangrijke verschijnselen is duidelijk te merken, dat er een ingrijpende verandering op handen is in het verkeer tussen de Oude en de Nieuwe Wereld.

Ook de Europese luchtvaartmaatschappijen werken, zij het ook niet met de hooggespannen verwachtingen der Amerikanen, aan de voorbereidingen van het Atlantische Luchtverkeer. Het is in de luchtvaart der Oude Wereld een kwestie van nationaal prestige geworden, wie bij die voorbereidingen de hechtste basis voor de toekomst bouwt. Reeds zagen wij in een vroeger artikel, hoe Duitsland in dit probleem zijn eigen, nauw afgepaalde weg gaat. Thans zullen we zien, hoedanig de belangen en plannen van de overige Europese staten zijn en wat zij reeds op dit gebied tot stand brachten.

Rusland willen we met een paar woorden bij deze beschouwing uitschakelen, daar betrouwbare gegevens hierover absoluut ontbreken. Men zou de feiten, dat de sovjet het vorig jaar een vliegboot met opvallend groot vliegbereik in Amerika bij Glenn Martin bestelde en dat eveneens in het vorig jaar, een vlucht naar Amerika via de Noordpool werd gemaakt, kunnen gaan analyseren, maar de practijk heeft reeds meermalen uitgewezen, hoe dikwijls veronderstellingen aangaande de sovjetstaat volkomen falen.

Beperken wij ons derhalve tot het houvast dat de houdingen van Engeland, Frankrijk, Italië en de positie van ons land in dit probleem, ons bieden.

Engeland heeft bij zijn voorbereidingen voor het Atlantische luchtverkeer van meet af aan zijn gewaardeerde hand naar den groten broeder Amerika uitgestoken. De grootste Amerikaanse luchtvaarmaatmaatschappij de „Pan American Airways" greep deze hand gretig aan en in samenwerking vonden het vorige zomerseizoen diverse proefvluchten met Engels en Amerikaans materieel plaats. Zo op het eerste oog bezien vormen de „Imperial Airways" en „Pan American Airweys" een prachtige combinatie. Beide maatschappijen kunnen elkaar vrije landingsplaatsen garanderen, terwijl zij beide machtige, invloedr,ijke regeringen achter zich hebben staan.

Sinds het ogenblik echter, dat zich bij de Imperial Airways een ingrijpende verandering in de leiding heeft voltrokken, blijkt deze maatschappij niet zozeer op een eenzijdige voorliefde, althans voor één enkele Amerikaanse luchtvaartmaatschappij, meer gesteld. De ervaring, dat de vliegboten, die de Amerikanen van de P. A. A. bij de proefvluchten gebruikten inferieur bleken tegenover de prachtige Britse vlóot van moderne Shortvliegboten, zal hiertoe ongetwijfeld het zijne hebben bijgedragen. Het is echter ook duidelijk waarneembaar, dat de P.A. A. door haar buitengewoon eigenmachtig optreden in buitenlandse aangelegenheden, veel van haar sympathie bij haar eigen regering heeft ingeboet. En Engeland voelt niets voor een samenwerking met een Amerikaanse luchtvaartmaatschappij, die niet voor de volle 100 pct. de steun van haar regering achter zich heeft staan. Dat is ook duidelijk. De waarde der garanties betreffende landingsvoorrechten wordt dan op zijn minst genomen twijfelachtig.

Zo is het thans nog niet met zekerheid te zeggen, hoe de Engelse luchtvaart in de toekomst haar Oceaan-plannen denkt te verwezenlijken. Alléén of in samenwerking met een andere buitenlandse maatschappij. Het is z.v. niet onwaarschijnlijk, dat Imperial Airways contact zal zoeken met de scheepvaartmaatschappij „American Export Lines", die, zoals we reeds in de aanvang vermeldden, óók met vliegpractijken op overzese trajecten zullen beginnen.

De speciale afdeling van de „Air France", de „Compagnie Air France Atlantique", kreeg het na veel diplomatieke manoeuvres, deze afgelopen zomer, van Portugal gedaan, dat zij voor zeven proefvluchten over de Atlantische Oceaan, van een steunpunt op de Azoren gebruik mocht maken. Het paradepaardje der Franse luchtvaart, de sterk verouderde „Lieutenant Vaisseau de Paris" werd voor deze proefvluchten uit de schuur gehaald, zodat dit jaar ook Frankrijk in het interessante spel tussen de Oude En Nieuwe Wereld kon meekaarten. Nu konden wij deze troef, die dit jaar op tafel werd gebracht, niet bewonderen. Deze vliegboot immers, welke prachtige vluchten over lange afstand de bekwame Franse vlieger Guillaumet èr ook mee moge hebben behaald, heeft voor de toekomstige practijk der Oceaanluchtvaart, door zijn oneconomisch rendement op lange afstand nauwelijks enige waarde. En het is dan ook alleen met de gedachte aan twee nieuwe projecten, die de Franse vliegtuigindustrie op stapel heeft staan, n.l. de Lioré-Olivier en de Cams, vliegboten van resp. 56 en 37 ton en een vervoercapaciteit van resp. 40 en 20 passagiers, dat wij in de toekomst van het Franse luchtverkeer over de Noord-Atlantische Oceaan, enig perspectief zien.

Van Italië kan men in dit probleem ieder moment een verrassing verwachten. Het is ons bekend, dat zonder er enige ruchtbaarheid aan te geven, de gerenommeerde fabrikant „Savoia Marchetti" aan een kleine, doch zéér krachtige en snelle vliegboot werkt, waarbij ook in het bijzonder op een hoog vliegbereik zal worden gelet. Mussolini's eenheid van woord en gebaar geldt ook voor de Italiaanse luchtvaart en men kan ervan overtuigd zijn, dat het eerste bericht van Italiaanse zijde betreffende hun Oceaanplannen naar Noord-Amerika, het nieuws zal zijn van de start van deze speciaal ontworpen kleine Oceaanvliegboot... Het bericht van de vestiging van hun luchtlijn op Zuid-Amerika werd op eenzelfde overrompelende wijze aan de wereld kenbaar gemaakt.

Wanneer men nu resumerende, nagaat, dat zowel Frankrijk als Duitsland en Italië reeds gedurende enige tijd een luchtpostdienst op Zuid Amerika onderhouden en men op dit traject reeds aan de verwezenlijking van passagiersvervoer toe is, dat bovendien op het veel moeilijker traject van de Noord Atlantische Oceaan de voorbereidingen zódanig zijn gevorderd, dat ook daar regelmatige postvluchten in het komende zomerseizoen kunnen worden verwezenlijkt, dan vraagt men zich onwillekeurig af, of Nederland met name de K.L.M. op geen van beide trajecten grote belangen heeft, die noodzakelijke behartiging behoeven. Zeer zeker is dat het geval.

En het is alleen aan de tragische omstandigheid, dat een ruimere subsidie definitief dreigt te worden afgewezen, te

wijten, dat in deze niet de hoogst nodige activiteit kon worden ontplooid. Reeds wist men het luchtnet in de West voor aansluiting naar ons Moederland alleszins rijp te maken Voor het experimenteren over de haringvijver zelve wordt financieel meer vereist. Waar de belangen in deze tenslotte belangen van ons koloniaal bezit in de West betekenen, moet het alles waard zijn de verwezenlijking van een luchtlijn naar West-Indië mogelijk ta maken.

De Haven van Aruba

ALBETAM OF DREDGING CO.

We lezen in het eindverslag der Staten:

De overweging in de afdelingen van de memorie van antwoord met gewijzigde ontwerp heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

De afdelingen hadden geen bezwaar tegen verbreding van de ontworpen zwaaikom tot 350 meter.

Gaarne zouden enkele leden vernemen of op grond van de mededeling van het Bestuur, dat tot deze verbreding wordt overgegaan, omdat de havenmeester van oordeel was, dat grote schepen met een lengte van 150 meter in de eerst ontworpen zwaaikom niet zonder gevaar zouden kunnen manoeuvreren, nu mag worden aangenomen, dat deze zwaaikom nu ook voor deze schepen veilig zal zijn.

De afdelingen waren teleurgesteld over de mededeling, dat een bestek van de uit te voeren werkzaamheden niet kon worden overgelegd, aangezien dit eerst wordt opgemaakt, als de Staten de onderwerpelijke begroting hebben goedgekeurd. Zij wisten niet beter dan dat eerst bestek en tekeningen worden gemaakt op grond waarvan dan aanbesteding geschiedt en de begroting wordt opgemaakt.

Een lid vroeg of als de afdelingen kennisneming daarvan ter betere beoordeling van het plan nodig achtten, het bestek daartoe niet opgemaakt zou kunnen worden.

Staten voor Landwinning.

Algemeen betreurden de afdelingen, dat het Bestuur heeft afgezien van de landwinning door het oppersen van baggerspecie. Zij waren van mening dat deze landwinning, die zeer productief kan zijn, nu dat er zoveel baggerspecie vrijkomt en het benodigde materieel ter plaatse aanwezig is, moet geschieden, omdat zij nu economisch kan plaats hebben en later niet. Zij zouden zelfs willen aanbevelen zoveel mogelijk, ja zelfs zo mogelijk alle baggerspecie voor landwinning te gebruiken.

De leden, die meer speciaal met de scheepvaart te maken hebben, konden de mening van het Bestuur dat twee lichters voor het goederenvervoer tussen de schepen en de gouvernementssteiger vooralsnog voldoende moeten worden geacht, niet delen. Tegen de grootte van 75 ton hadden zij geen bezwaar, doch zij betoogden, dat een groot schip meer dan twee lichters nodig heeft om te lossen. Zulk een schip gaat niet voor minder dan 400 ton naar Aruba, en deze moet het zo gauw mogelijk kunnen lossen. Deze leden merkten op, dat de lichters verhuurd moeten worden aan belanghebbenden, en dus opbrengen, zodat er geen bezwaar tegen kan bestaan er vier aan te schaffen in plaats van twee.

De wijze van uitvoering van het werk, welke de Standard Dredging Co., zoals in de memorie van antwoord aangegeven, beoogt te volgen, kwam de afdelingen voor bij uitstek geschikt te zijn voor landwinning. Immers wordt in dit systeem het losgemaakte materiaal opgeperst „deels naar de plaats van de landwinning, deels naar een aangewezen depot" en blijft in ieder geval in de haven. Bij de wijze van uitvoering van de N. V. Albetam echter zal de baggerspecie middels een emmerbaggermolen boven water worden gebracht en in bakken naar zee worden gevoerd, terwijl het materiaal benodigd voor de landwinning uit de bakken door een afzonderlijke installatie naar de plaats van bestemming moet worden geperst.

Albetam laagste inschrijver?

Tegen het betoog, dat in de memorie van antwoord gehouden wordt en waaruit zou moeten blijken, dat de inschrijving van de N.V. Albetam terecht als laagste is aangemerkt, hadden de afdelingen een groot bezwaar, n.l. dit, dat daarin aan de zijde van de N.V. Albetam verschillende bedragen worden afgetrokken voor werken die niet of anders zullen worden uitgevoerd, zonder dat hetzelfde gedaan wordt aan de zijde van de Standard Dredging Co., wie niet eens gevraagd is, hoe zij over de zaak denkt naar aanleiding van een en ander. „Het belang van het opruimen van de wrakken wordt voor de haven van Aruba niet zo groot geacht, dat het Gouvernement daaraan een bedrag van ƒ 20.000.— ten koste kan leggen. Bij gunning van het werk aan de Standard Dredging zou niet bekend zijn het bedrag, waarmede de inschrijving zou worden verlaagd, indien de wrakken niet worden opgeruimd. Het is echter niet aannemelijk, dat dit bedrag groter zal zijn dan ƒ 20.000.—. Is het echter kleiner, dan blijkt de prijs van het baggerwerk bij de Standard Dredging hoger te liggen dan bij de N.V. Albetam", zegt de memorie van antwoord, en naar de mening der afdelingen wel wat voorbarig.

Verder zegt de memorie van antwoord: „Bij de uitnodiging tot prijsopgave is gesproken over het opruimen van geringe verzanding in de nabijheid van de schoenersteiger. Het heeft niet in de bedoeling gelegen aan dit werk een omvang te geven, zoals door sommige leden van de Staten is gedacht. De in het Voorlopig Verslag genoemde hoeveelheid van 15000 M³ baggerwerk berust niet op enig betrouwbaar gegeven. Met het vervallen van het plan tot opruiming van de wrakken, zal de omvang van het baggerwerk ter plaatse worden teruggebracht tot enige honderdtallen kubieke meters. Het voor dit onderdeel uit te trekken bedrag heeft geen merkbare invloed op de prijsbepaling."

Gaarne toegevende, dat de hoeveelheid van 15000 M³ slechts een schatting was — wat het ook niet anders kon zijn — merkten enkele leden op, da,t enige honderdtallen kubieke meters nog al vaag is, waarom zij vroegen of het Bestuur niet een meer bepaald cijfer zou kunnen noemen, terwijl de afdelingen vroegen of het Bestuur voor deze schatting een vaste basis heeft.

Doch van meer gewicht is, dat de Standard Dredging blijkens zijn offerte, daarbij heeft gerekend op het opruimen der wrakken en dus niet op de hoogte is van het feit, dat met het vervallen van dat werk, de omvang van het baggerwerk ter plaatse zal worden teruggebracht tot enige honderdtallen kubieke meters, en nog minder, daarmede heeft kunnen rekening houden.

Door de vertgenwoordigers van de N. V. Albetam, aldus staat in de memorie van antwoord te lezen, werd de voorwaarde dat de grond overal normaal baggerbaar is ,aldus uitgelegd, dat tegen een hoeveelheid rots van 10000 M³ geen bezwaar zal worden gemaakt. En verder: „Volgens dezerzijdse mening zal deze hoeveelheid los te breken rots kan worden verminderd. Met deze toelichting zijn de beide inschrijvingen op dit punt als gelijkwaardig aangenomen." Maar — aldus vroeg men algemeen — is de Standard er ook mede bekend, dat door kleine verschuivingen van het tracée de rotsige plaatsen in de vaargeul kunnen worden vermeden, althans de hoeveelheid los te breken rots kan worden verminderd? Immers kunnen, zolang dit niet het geval is, en de Standard Dredging daarmede geen rekening heeft kunnen houden, naar de mening der afdelingen, de beide inschrijvingen op dit punt niet als gelijkwaardig aangenomen worden.

Kunnen die kleine verschuivingen geen belemmeringen voor de scheepvaart veroorzaken? Kunnen zij geen gevaar opleveren voor de scheepvaart, vroegen de leden?

„Ten overvloede" leest men verder in de memorie van antwoord „al moge deze verklaring na de aanbesteding niets meer afdoen aan de beoordeling wie de laagste inschrijver is geweest, heeft de N. V. Albetam verklaard af te zullen zien van eisen tot bijbetaling wegens het aantreffen van een grotere hoeveelheid rots. Door deze verklaring is alle reden tot vrees, dat een groter bedrag voor het baggerwerk nodig zal zijn, opgeheven. Derhalve is de inschrijving van de N.V. Albetam terecht als laagste aangemerkt".

Waren enkele leden van mening, dat deze conclusie niet gerechtvaardig is, omdat even te voren gezegd wordt, dat de verklaring van de N.V. Albtam, dat zij zal afzien van eisen tot bijbetaling wegens het aantreffen van een grotere hoeveelheid rots dan 10000 M³ als zijnde gedaan na de aanbesteding niets afdoet aan de beoordeling, wie de laagste inschrijver is, — andere leden waren het met die mening niet eens, omdat huns inziens in dit verband het eindresultaat geldt.

De Standard Dredging heeft bij de aanbesteding één ronde som genoemd voor het gehele werk: het uitbaggeren met opruiming der wrakken, het oppersen van de baggerspecie, wegbaggeren van de aanzanding in de nabijheid van de schoenersteiger; het hele werk, zoals het toen gedacht werd. Het zou dan ook naar de mening der afdelingen, nu verandering in de zaak komt, of minder uitgevoerd wordt, dan die onderneming zich gedacht heeft, niet juist zijn een vergelijking te maken, zonder haar in de gelegenheid te stellen haar offerte in verband daarmede te herzien.

Doch, wat daarvan zij — aldus de afdelingen algemeen — nu ligt een nieuw project ter tafel; een project, dat niet de basis is geweest van de aanbesteding. Het enige billijke, kwam dan ook algemeen voor een nieuwe aanbesteding te zien.

Kritiek op Albetam.

Gaarne zouden de afdelingen vernemen welk op Curaçao in uitvoering zijnd werk bedoeld wordt, waaruit zou blijken, dat het baggermaterieel van de N.V. Albetam in staat is het baggerwerk te verrichten. Zo het werk, dat zij voor de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij zou uitvoeren, bedoeld is, dan merkten de afdelingen op, dat het haar bekend is, dat de N.V. Albetam gevraagd heeft met het werk te mogen stoppen, omdat zij het niet kan volbrengen, wat toegestaan is.

En is het Bestuur niet bekend, dat na de uitvoering van het werk door de N.V. Albetam in de haven van Aruba, het eerste schip, dat gemakkelijk aan de steiger had moeten kunnen aanleggen, heeft vastgezeten, en dat het Gouvernement toen de N.V Albetam opnieuw heeft moeten betalen om weer te baggeren?

„De ingewonnen inlichtingen met betrekking tot door de N.V. Albetam in Curaçao uitgevoerde baggerwerkzaamheden zijn gunstig", zegt de memorie van antwoord. Is ook de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij om inlichtingen gevraagd — vroegen de afdelingen?

Een lid wilde doen uitkomen, dat de toezegging aan de N.V. Albetam, dat haar de uitvoering van het onderwerpelijke plan zal worden gegund, indien de Staten deze suppletoire begroting goedkeuren, wat voorbarig was.

Enkele leden zouden gaarne vernemen, hoeveel het totale inkomen en het totaal bedrag der vaste uitgaven van Curaçao in 1938 hebben bedragen.

Tenslotte verzochten meerdere leden om, waar nu toch een nieuwe aanbesteding van het werk moet plaats hebben, ook offertes te vragen voor uitvoering van het grote werk: met de westelijke doorvaart, voor zover dit zonder opontghoud zou kunnen geschieden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

We zijn wel eens benieuwd naar de Nederlandse perscommentaren op de van Duitse zijde vreselijke overdreven geruchten van schietpartijen te Amsterdam en Den Haag op Duitse gezantschaps- en consulaatgebouwen.

We hebben in ons blad van Zaterdag al een plaats gegeven aan het communique van den Nederlandsen regeringspersdienst, dat het voorlopig onderzoek der Justitie heeft uitgewezen dat de berichten die in de pers zijn verschenen over de aanslagen op Duitse diplomatieke en consulaire gebouwen overdreven zijn geweest.

Het blijkt dat de ruit van het consulaatsgebouw te Amsterdam geraakt is door een steentje uit een catapult, hetgeen in die buurt ook met verschillende andere gebouwen geschiedt. Te den Haag vertoonde het bovengedeelte van een ruit van een naast het gezantschap gelegen gebouw een klein kogelgaatje. Het kogeltje is gevonden. Op het houten raamschot had dit kogeltje nauwelijks een spoor achtergelaten.

Wat nu te zeggen van dergelijke Duitse berichten, van 'n Duitse persdienst die de mond vol heeft over de leugenberichten buiten Duitsland of van anti-Duitse hetze enz.

Wat tc zeggen van een Duitse mentaliteit die blijkens deze geschiedenis duidelijk aan vervolgingswaanzin lijdt.

Wat te zeggen van een gezant, die dergelijke berichten over schietpartijen naar zijn regering stuurt?

Nogmaals we zijn erg benieuwd naar de komende Nederlandse bladen, wat daar en vooral wat in Duitsland over deze affaire kan een dergelijk gebeuren wel allerminst medewerken.

Niettegenstaande berichten over besprekingen in de meest hartelijke verstandhouding op de conferentie te Rome, blijkt uit ieder bericht klaarder en klaarder, dat de besprekingen tussen Mussolini en Chamberlain zijn mislukt. Duitsland alleen is tevreden, omdat de as Rome—Berlijn onaantastbaar is gebleken. De Duitsers waren er dus blijkbaar tot nu toe nog niet zo heel gerust er over. Of ze dat thans wel zijn? We betwijfelen het. Want het spreekwoord, dat twee Joden weten wat een bril kost, is ook in de politiek waar en zeker in de politiek der fascistische Staten niettegenstaande de anti-semietische gezindheid der dictatoren.

Maar de hoofdreden der mislukking schijnt wel de oorlog in Spanje te zijn. Als gevolg daarvan is de anti-these tussen Frankrijk en Italië zeer gespannen en Mussolini heeft dan ook besloten niet eerder weer te onderhandelen voordat de Spaanse kwestie is opgelost.

Nu wordt ook wel duidelijk de betekenis van het huidige offensief van Franco. Terwijl Chamberlain en Halifax in Rome waren, moest Mussolini wachten op de overwinning in Spanje en het geweldige offensief tegen Barcelona.

Als gevolg is dezer dagen Tarragona gevallen en het kon wel eens zijn, dat in de komende weken Italië nog eens alle krachten bijzet om Franco naar de eindoverwinning te brengen. Want het is reeds meerdere malen gebleken, dat Mussolini al lang genoeg heeft van het oorlogvoeren in Spanje en de oorlog hem daar veel te lang duurt; maar een overwinning van Franco Spanje, is voor Mussolini een steviger positie in de Middellandse zee en daarom is het hem te doen.

We hebben de vorige week nog enkele cijfers gegeven over de geweldige militaire uitbreiding welke de Ver. Staten nog weer op het geweldige militaire program van 1939 geplaatst hebben en de Secretaris van oorlog Johnson heeft deze dagen in een radiorede het hele volk opgeroepen om deze defensie-plannen te steunen. Want aldus Johnson:

Met het oog op de ernstige mogelijkheid van een conflict over de gehele wereld is het noodzakelijk dat Amerika zijn verdediging versterkt zo veel als mogelijk is, in de eerste plaats om de rechten van Amerika te doen respecteren, in de tweede plaats om op een werkelijke aanval voorbereid te zijn.

Elk land heeft thans het gevaar van de toestand ingezien. De overeenkomst van München heeft dit gevaar slechts gedramatiseerd en de betekenis ervan onderstreept. Johnson besloot met te verklaren, dat zijn in het Departement van Oorlog documenten bevonden die niet gepubliceerd zijn, doch die zijn argumenten slechts versterken.

En met Amerika gaat iedere mogendheid mee of liever, het gebeurde in Amerika is een gevolg, van wat de anderen deden.

In de annalen der menselijke dwaasheid schreef enige tijd geleden de „Daily Tel". zal men moeilijk iets zo fantastisch terugvinden als de huidige vernietiging van de nationale rijkdom voor de vervaardiging van instrumenten voor wederzijdse uitroeiing.

Deze gedachte is wat de inhoud betreft, niet bepaald nieuw. Sinds jaar en dag vindt men haar, in officiele documenten even goed als in particuliere uitlatingen, steeds weer in allerlei formuleringen terug. Diep zijn besef en overtuiging, dat de huidige wedren in de bewapening onvermijdelijk tot de economische en financiele ondergang der naties moet leiden — enkele van haar waarschijnlijk op de rand van de afgrond heeft gebracht — en ook daardoor het gevaar van een oorlog als hopeloze uitweg uit een hopeloze toestand, steeds groter maakt.

Vele pogingen zijn in het werk gesteld om de nationale bewapeningen een gemeenschappelijk beraden grens te stellen. Zij zijn allen volkomen mislukt. Noch politieke, noch economische en financiele, noch culturele overwegingen van de allerernstige aard hebben het noodlot kunnen tegenhouden, hebben kunnen voorkomen, dat de menselijke dwaasheid over het gezond verstand triomfeerde. Telkens en dit is tegenwoordig voortdurend, herinnert een of ander feit: nieuwe programs of belastingen, begrotingstekorten aan de verschrikkelijke werkelijkheid; de regeringen bezinnen zich, [illegible] bezinnen ze zich ook niet meer, wijl het toch niet meer helpt; en dan rolt de lawine weer verder; de ontstellendste lawine, welke men zich indenken kan, wijl zij alle volken zal verstikken.

Hoe lang zullen de volken die last nog kunnen torsen? Engelands premier Chamberlain heeft 't onlangs nog gezegd: „het proces van het opstapelen der wapenen, om welke reden dan ook, moet op zeker ogenblik de hulpbronnen van elke natie uitputten; hulpbronnen, welke eigenlijk uit haar aard zouden moeten dienen om de welvaart en het geluk van het eigen volk te bevorderen." Uitputten, volkomen leeg maken. Dat is het juiste woord. En wat zal een uitgeput volk nog vermogen, als het uur van de crisis eens uitbreken zal? Chamberlain zinspeelde er op, niet als bedreiging, doch als waarschuwing: in een oorlog zullen niet alleen de bewapeningen, maar evenzeer de financiele hulpbronnen een belangrijke, misschien zelfs de beslissende rol spelen. In dit opzicht staat Engeland buitengewoon sterk, met zijn imperium en met geheel Amerika achter zich. „Dit besef, zeide de premier, is altijd bij ons aanwezig en ik ben er zeker van, dat het zelfs een zeer belangrijke invloed voor het behoud van de wereldvrede vormt".

Welke kapitalen — welke inderdaad indien de regeringen vredelievend waren voor veel nobeler doeleinden bestemd konden worden — door de bewapening opgeslokt worden, blijkt uit enkele cijfers, welke de laatste dagen in de pers weder de sterke aandacht hebben getrokken. Het zichtbare cijfer voor de bewapening over 1937 wor[illegible] 2.400.000.000 pond sterling (het pond noteerde Maandag ƒ 8.65) gesteld; terwijl de onzichtbare uitgaven eenvoudig niet op een milliard na te schatten zijn. Dit geweldige kapitaal zal echter dit jaar misschien verdubbeld zijn, want alleen Rusland heeft voor 1939 de begroting van zijn weermacht op 2.700.000.000 pond sterling gebracht, waarschijnlijk naast Engeland 500.000.000 pond, Frankrijk 224.000.000 pond en Italië minstens 100.000.000 pond zullen uitgeven. Japan heeft de uitgaven louter voor de oorlog in China op 233.000.000 geschat, terwijl Duitsland zijn begroting absoluut geheim houdt.

Men duizelt bij dergelijke getallen, welke, zoals we reeds schreven, de werkelijkheid slechts van verre benaderen en die geheel aan het werkelijk welvaartbrengende productieproces worden onttrokken. De bewapening kan een tijdlang de schijn van een hoogconjunctuur scheppen; al die schijn, zo hij zelfs al voor de rechtstreeks betrokkenen bestaat, is onvermijdelijk gedoemd te verdwijnen; dan blijft een verarmd, een geruineerd volk over, met onmetelijke magazijnen vol vernietigingsmiddelen, maar zonder enig instrument om te bouwen aan voorspoed en geluk van het volk.

Nogmaals: hoe lang zullen de volken die last der menselijke dwaasheid kunnen dragen? Niemand kan, durft het uitmaken. Maar absoluut vast staat, dat er in de toekomst — en wie weet hoe nabij deze is — een ogenblik aanbreekt, waarop dit draagvermogen volkomen ineenstort.

De nationale schuld is door het nationale vermogen begrensd; de belastingbetaler kan niet meer opbrengen, dan hij, zelfs na het allerminimste levensonderhoud, van zijn inkomen overhoudt. Niemand twijfelt aan deze waarheid, maar bijna elk land handelde alsof zij niet bestond. Zelfs in het nauwelijks denkbare geval, dat men er in zou slagen de intussen veelal fictief geworden staatsbegrotingen in evenwicht te houden, moet de volkshuishouding onder een dergelijke druk bezwijken. En het laatste is nog heel wat erger dan een tijdelijk uit het lood geslagen begroting.

Er zijn enkele landen, welker hulpbronnen onuitputbaar schijnen en onder dezen worden Engeland en de Verenigde Staten genoemd. Werkelijk onuitputtelijk zijn ze nergens, maar vele naties lijken ze nu reeds bijna tot de grond toe uitgeput te hebben. En het word een uiterst gevaarlijk moment als men kanonnen niet alleen boven de „luxe" boter, maar zelfs boven die van een minimaal menswaardig bestaan moet gaan kiezen. Te vrezen valt, dat dan slechts het alternatief revolutie of oorlog zal overblijven. De volken zullen naar revolutie neigen, de regeringen zullen wellicht pogen de revolutie door oorlog voor te zijn. W[illegible] in deze sombere wedloop de eerste [illegible] zijn, is een angstwekkend geheim.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

HEERST IN AMERIKA OOLOGSKOORTS?

Wordt een oorlog met Duitsland voorbereid?

vraagt Pater Blakely S.J.

In het Amerikaanse welbekende Jezuietentijdschrift „America" schrijft Pater Blakely S.J. een opzienbarend artikel over de oorlogskoorts in de Ver. Staten. Aan dit schrijven ontlenen wij de volgende samenvatting:

„In de laatste weken werden in alle delen der Ver. Staten protestmeetingen gehouden tegen de onmenselijke behandeling der Joden door de Nazi-regering. Misschien is het correcter te schrijven, dat deze meetings „bevorderd" werden. Wat zal het einde zijn van deze beweging, die in het begin al lijkt op een soort nationale hysterie?

Ik zou graag denken dat deze beweging ontstaan is uit onze liefde voor de vrijheid, die in vuur en vlam komt als wij een hulpeloos volk zien overgeleverd aan goddeloze tyrannen. In laatste instantie is dit ook zeker waar. Wij helpen vooral waar nood geleden wordt. Wij hebben geholpen bij de overstromingen in China, bij de uitbarsting van een vulkaan op Sicilië."

De schrijver wijst er dan op, dat er echter nog andere dingen de aandacht vragen, als men consequent die stelling van het „goede hart der Amerikanen" wil doorvoeren, „Duizenden mannen, vrouwen en kinderen worden ten Zuiden van de Rio Grande (d.w.z. in Mexico, Red.) gedood in een bloedige vervolging, welke vele jaren duurt. En dat feit heeft ons nooit een slapeloze nacht bezorgd. Toen de Ambassadeur der Ver. Staten openlijk een verderfelijk opvoedingssysteem prees, dat de morele verwording der Mexicaanse schoolkinderen tengevolge heeft, was er niemand, die eraan dacht, om hem terug te roepen voor een uiteenzetting......

In Spanje werden meer dan 14.000 priesters en kloosterzusters vermoord. Zij werden in koelen bloede afgeslacht door een regering, die politieke en godsdienstige vrijheid over boord had geworpen — afgeslacht op een zó verschrikkelijke wijze als Duitsland en zelfs Sovjet-Rusland niet hebben durven toepassen. Onze reactie op dit bloedbad was de bevordering van openbare sympathie-meetings. Er werden geldinzamelingen gehouden, zelfs in regeringsgebouwen, zodat deze afschrikwekkende rode regering nieuwe en nog bloediger campagnes op touw kon zetten. Godsdienstig christelijke groepen stelden voor, dat de „loyalisten" nog grotere oorlogsleningen in de Ver. Staten moesten kunnen aangaan om aldus op hechte basis een communistisch regiem te vestigen, waarin de naam van God een anathema is. Van deze groepen nemen velen nu een leidend aandeel in het organiseren van openbare meetings als protest tegen het infame gedrag van de Nazi-regering.

Maar het Amerikaanse volk had geen kans, om iets meer te weten te komen over deze gruwelen in Mexico en Spanje. Toch wisten velen dat de regeringen in deze landen even anti-godsdienstig ingesteld waren als de regering van Hitler.

Maar de Amerikaanse pers deed wat zij kon, om de gruwelen in Mexico en Spanje dood te zwijgen. Wanneer alle kranten zich verenigd hadden in een formele samenzwering van stilzwijgen, dan zouden zij daarin niet beter hebben kunnen slagen.

Nu zien wij het contrast bij het publiceren van reportages over de Joodse vervolging in Duitsland. Het contrast is niet te loochenen, en wij vragen het waarom!

Een antwoord hierop meen ik gevonden te hebben in een brief van een bekende historicus, die ik onlangs ontving: „Volgens mijn mening — schrijft hij — is hier veel propaganda bij om ons voor te bereiden op een oorlog met Duitsland. Men zal ons niet vragen om als bondgenoot mee te gaan, ofschoon ook dat niet onwaarschijnlijk is. Maar ons aandeel zal zijn in de hoedanigheid van financiele agent van de Europese vijanden van Duitsland."

Is die opinie ver gezocht? Minstens twee naties in Europa bereiden zich voor op een oorlog met Duitsland......

Bij de vervolging van Joden en Katholieken heeft Duitsland zich aan wreedheid schuldig gemaakt. Maar dat is geen reden, om een oorlog met Duitsland te beginnen of om een oorlogsbeweging te steunen. Wij zijn eens meegetrokken in de oorlog, om de democratie te redden. Het resultaat van deze oorlog was de opkomst der totalitaire regeringen in Europa. Wij herhalen wat wij vorige week schreven: „Laten wij onze harten warm houden, en onze hoofden koel."

Anders zullen wij meegesleurd worden in een oorlog, die slechts nieuwe weeën over de wereld zal brengen."

DE STRIJD TEGEN HET CHRISTENDOM.

Politie wordt aanbevolen om anti-godsdienstige boeken te lezen.

Het hoofd van de Duitse Geheime Staatspolitie, Himmler, die tevens leider is van de S.S., heeft een verordening uitgevaardigd, dat in alle localiteiten der politie lijsten worden opgehangen, die een hele reeks boeken vermelden, die aan de politie worden aanbevolen om zich aan te schaffen.

Tevens moet deze lijst voor de leiders der Vormingcursussen in de Nat. Soc. Wereldbeschouwing als richtsnoer dienen bij de samenstelling van het leerprogram en de aanschaffing der handboeken.

Door welke geest de samenstellers van deze boekenlijst geïnspireerd werden, blijkt wel uit een afzonderlijk vel, dat tot opschrift draagt: „De vijanden van het Duitse Volk".

In deze kleine brochure zijn uitsluitend boeken opgenomen, die gericht zijn tegen de Joden, de Vrijmetselarij, de Katholieke Kerk in haar geheel, verder tegen het z.g. Politiek Katholicisme, tegen de Jezuieten en tegen de Katholieke Actie. Ook al trachten de officiële instanties in het Derde Rijk de strijd tegen de Katholieke Kerk zo goed en zo kwaad als het gaat te maskeren, toch blijkt uit deze officiële verordening zonneklaar, dat de richtlijnen bij het onderricht in de wereldbeschouwing van het nationaalsocialisme slechts ten doel kunnen hebben speciaal de politiebeambten van boven af afkerig te maken van de godsdienstige overtuiging, die zij tot nog toe waren toegedaan.

De bovenbedoelde boekenlijst geeft ook een duidelijk inzicht op welk cultureel peil het Derde Rijk staat. Zo wordt b.v. aan de politie ter lezing aanbevolen het schotschrift van den afvalligen Pater Jezuiet Graaf Hoensbroech „Veertien jaar Jezuit", verder het boek van het echtpaar Ludendorff „Het Geheim van de macht der Jezuieten en hun einde". Ook de titels van de overige boeken laten aan duidelijkheid niets te wensen over:

„De Katholieke Kerk een gevaar voor de Staat"; „Een Priester roept: Los van Rome en Christus", enz.

De bedoeling van de autoriteiten bij de aanbeveling van deze boekenlijst voor de politie blijkt overduidelijk.

CURACAO.

SUR. KATH. KRING ST. ALOISIUS.

Alle leden worden opgeroepen ter bijwoning van de algemene vergadering op Donderdag 19 Januari e.k. in de Patronaatszaal.

Agenda: Bestuursverkiezing, Bespreking statuten, nieuwe plannen, enz., enz.

Het Bestuur.

GOUDEN FEEST VAN MEJ. ANITA BROWN.

Het feest van Mej. Brown, hetwelk wij in onze vorige aankondigden is een grote manifestatie van dankbaarheid van haar oud-leerlingen geworden.

Duizenden van haar oud-leerlingen hebben mondeling of schriftelijk hun dankbaarheid betuigd. De H. Mis van Vrijdagmorgen in de Kathedraal ter dankzegging opgedragen, was door groot en klein bezet tot in de uiterste hoeken.

Op de receptie zagen wij Z. Exc. Mgr. P.I. Verriet, die een huldigingswoord sprak en Z. Exc. Gouverneur Wouters.

Des avonds had in de aula van Habay een uitvoering plaats, engelen, kabouters, elven, prinsen. Het alles zong en danste ter ere van de feesteling, in welke huldiging ook de bekende Zuster Gerarda betrokken werd.

De uitvoering, zeer fijn afgewerkt, was keurig verzorgd, de costumes waren zeer goed gekozen. Pater de Bruyn dankte namens de feestelinge.

Zondagavond had op Habay een heruitvoering plaats, eveneens met veel succes. Namens alle oud-leerlingen werd Mej. Anita Brown, na afloop toegesproken door den heer J. Jonckhout.

Op zich is de schitterende uitvoering al een bewijs geweest om te laten zien, hoe het onderwijs bracht tot een discipline.

Mej. Anita Brown moge het gegeven zijn, nog jaren de eerste basis te leggen van een werkelijk door en door Katholieke opvoeding.

„Een uitgenodigde".

KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID.

Op het kantoor van de Kamer van Koophandel en Nijverheid — Handelskade No. 18 — Alhier, ligt voor belangstellenden ter inzage een maandelijks, door de Nederlands-Amerikaanse Kamer van Koophandel in New-York te publiceren lijst van nieuwe producten, nieuwe procedé's en nieuwe ontwerpen, welke in de Ver. Staten van Noord Amerika in de handel gebracht worden.

Aangezien de bekendmaking van nieuwe marktartikelen immer zeer verspreid geschiedt, meent de Nederlands-Amerikaanse Kamer in een grote behoefte te voorzien, door deze publicaties in een maandelijks overzicht samen te brengen.

DE VERMOGENS.

De kwestie hoe hoog de vermogens zijn op Curaçao, kwam ook bij de verkiezingsstrijd ter sprake. Dan pas, zegt men, is de financiele toestand van een land gezond te noemen, en de verdeling van het geld dus ook juist, zo de grote massa ook een kapitaaltje heeft, zo er met andere woorden maar niet meer die toestand is dat de grootste meerderheid van het volk leeft van de ene dag in de andere.

Ook al is er in een bepaald land ontzettend veel geld binnen gekomen, toch zal de toestand niet goed te noemen zijn, zodat kapitaal slechts in handen kwam van een betrekkelijk kleine groep mensen, zo er dus maar niet die toestand ontstaat, dat men slechts kapitalisten en bezitlozen heeft.

Hoe is nu hier op Curaçao na tien jaren welvaart de toestand geworden? Is het aantal mensen met een klein kapitaaltje verder uitgebreid?

Dit moet zeker bevestigend beantwoord worden en zo de zaken nu staan, zal dat aantal mensen met een klein kapitaaltje steeds groter worden.

Zodat men dus kan zeggen, dat voor Curaçao steeds meer opgaat, wat er verlangd wordt voor een gezond financiele toestand van een volk, n.l. de grote massa heeft en krijgt steeds meer, een kapitaaltje.

Een en ander neemt niet weg, dat de spaarzin wel blijvend geprikkeld moet worden, daar b.v. feesten, veel opeisen; de leenzucht veel wegneemt en ook de loterij heel wat kapitaal doet wegrollen.

Br.

DRUKTE OP HET VLIEGVELD HATO.

Maandag 16 dezer was een goede inzet van de week op Hato. Reeds om 6 uur 's morgens vertrok een goed bezette Lockheed via Aruba naar Maracaibo, met o.a. aan boord de heer André M. Noizeux, Inspecteur Général van de Air France voor Zuid-Amerika met bestemming Barranquilla; verder de heer Nilsen, 3de officier van het Deense opleidingsschip „Danmark", die bij het vertrek van dat schip van Curaçao was achtergebleven voor het ondergaan van een operatie.

Na uit het Ziekenhuis ontslagen te zijn, reisde de heer Nilsen thans per K.L.M. tot Maracaibo om per Pan American direct via Miami naar Tampa door te vliegen, alwaar de „Danmark" op hem wachtte.

Om 8.30 vertrok een extra vliegtuig in dienst op Aruba.

Om 8.30 vertrok de „Snip" voor enige tijd naar Trinidad, waar een karteringsopdracht zal worden uitgevoerd. De reis werd gemaakt via La Guaira, voor welke bestemming 8 passagiers werden meegenomen.

Intussen was om 10.30 het eerste vliegtuig uit Aruba; weder teruggekomen met aanbord o.a. Mr. Smith, Directeur van de Lago Oil Co. te Aruba, Mr. Kelly, Superintendent, Mr. Rathbone, Executive van de Standerd Oil, en Mr. Gambol eveneens van de Standard Oil.

Deze reizigers waren alle op doorreis, met bestemming La Guaira.

Om 10.30 vertrok het lijntoestel naar Bonaire en om 11.30 vertrok volgens schema het vliegtuig op de lijndienst naar La Guaira, dat volgeboekt was.

Tenslotte werd om 3 uur, als gebruikelijk de locale dienst naar Aruba uitgevoerd.

K KRO O

Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Wereldprogramma
Zondag, 22 Januari 1939.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Eén schaapstal en één Herder" door Pater Dr. E. Eykemans C.ss.R.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via PHI. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

AANRIJDINGEN.

Op de Pietermaaiweg is een 5-jarig kind, dat aldaar zonder toezicht liep, tegen een passerende auto opgelopen. Het liep hierbij een ernstige verwonding op aan het hoofd. Per ambulance is het kind naar het hospitaal overgebracht.

Op de Berg Altena is de 52-jarige dienstbode M. door een luxe-auto aangereden en liep hierbij een gekneusde pols op. naar de oorzaak van de aanrijding wordt een onderzoek ingesteld.

Op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van Marchena, is een autobus door een vrachttruck aangereden. De bestuurder van de autobus liep hierbij een ribfractuur op. Hij is ter verpleging opgenomen in het St. Elisabethsgasthuis. Naar de juiste toedracht van het gebeurde wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Bij een aanrijding in het 3e District liep de 73-jarige landbouwer R. een niet ernstige verwonding op aan zijn hoofd. Naar de oorzaak van de aanrijding wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Op de Koningin Emmabrug is de 47-jarige K. door een luxe-auto aangereden. Met hevige pijn in de rechterheup is hij ter observatie in het St. Elisabethsgasthuis opgenomen. De Politie stelt een onderzoek in.

DIEFSTALLEN.

Door den koopman S. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van ongeveer f 90,—. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door den 30-jarigen H. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van zijn rijwiel. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Als verdacht van diefstal met braak is door de Politie aangehouden en voor onderzoek in bewaring gesteld, de 19-jarige bediende H.

JONG GEWEND..........

Door den winkelbediende S. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een loterijbiljet. In verband hiermede is tegen den 15-jarigen D. procesverbaal opgemaakt.

Door den 21-jarigen employé Van D. is bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een horloge. In verband hiermede is proces-verbaal opgemaakt tegen den 38-jarigen M.

EEN VECHTPARTIJ.

Tijdens een vechtpartij heeft de 23-jarige metselaar Des. S. den 16-jarigen P. zodanig met een mes in het hoofd gestoken, dat ter verpleging in het St. Elisabethsgasthuis moest worden opgenomen. Des. S. is in bewaring gesteld.

De Heer en Mevrouw

R. E. Rojer-Palm

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

Robert Anthony.

CURAÇAO, ST. ELISABETH-GASTHUIS
16 JAN. 1939.

VERNIELING.

Door den 26-jarigen B. werd bij de aangifte gedaan van vernieling van een brievenbus. Naar de(n) dader(s) wordt een onderzoek ingesteld.

EEN NIET AL TE STERKE STELLING.

Terwijl de werkman B. op een stelling van een in aanbouw zijnd perceel in de Arubastraat zijn werkzaamheden verrichtte, is deze stelling ingezakt met gevolg dat B. kwam te vallen en zijn rechtervoet verzwikte. Naar de oorzaak van het ongeval wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

ZEDENMISDRIJF.

Als verdacht van het plegen van een zedenmisdrijf is door de Politie aangehouden en voor onderzoek in bewaring geseld de 46-jarige autoschilder F.

IN DANK ONTVANGEN.

Van de Firma S. E. L. Maduro & Sons een kalender 1939 van de Compañia de Petroleo Lago.

EEN NED. NAT. SOC. GEZINDE DAME OVER DUITSE TOESTANDEN.

De Nieuwe Koerier publiceert een schrijven van een pro-Duitse en sterk nationalistisch gezinde Nelerlandse dame, die een jaar geleden naar Duitsland en Wenen vertrok en die nu onlangs geheel ontnuchterd een brief zond aan een Nederlandse kennis, welke deze welwillend ter inzage gaf aan de redactie van De Nieuwe Koerier.

Tijdens de dagen van de Anschluss had bedoelde dame buiten Oostenrijk vertoefd. Doch, zo schrijft ze letterlijk: „toen we naar huis toe kwamen, bestond geen Oostenrijk meer. En geen Wenen. 's Is wel niet van de landkaart weggevaagd, maar datgene, wat Wenen tot „Wenen" maakte ging in een paar maanden verloren. Beter gezegd, het werd begraven. Want verloren ging het niet. Men merkt het alleen niet meer.

't Leven voor ons werd ondragelijk en we gingen weg naar Boedapest. Wij konden vertrekken, maar de Weners zijn gedoemd om daar te blijven."

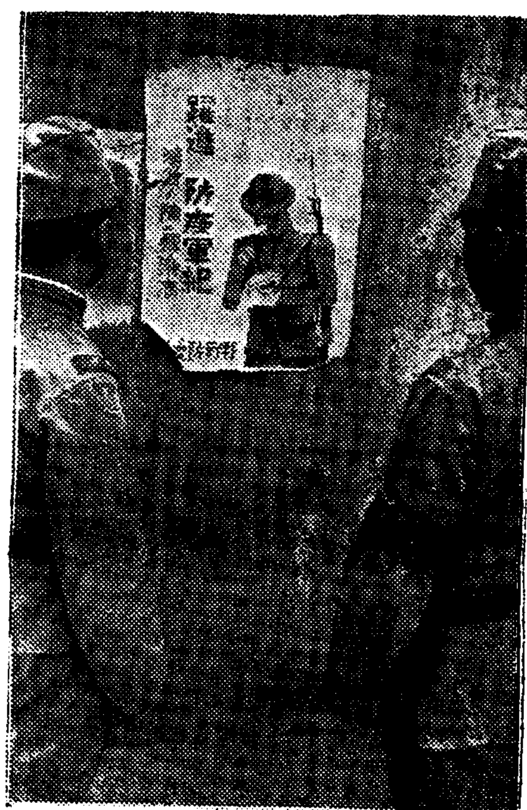
Na medegedeeld te hebben, dat zij zich thans met Hongaarse vrienden in Boedapest heeft gevestigd, schrijft ze o.a.:

„'k Weet niet hoe je bent, nu, pro- of anti- Duits. Zoals je weet, was ik altijd zeer pro, maar na al datgene, wat ik mee- en doormaken moest na de 12de Maart, is het uit, voor eeuwig en voor altijd met het „pro".

Wanneer je ziet, wat ook de Duitse pers voor een campagne tegen Holland voert, hoe er op Holland en de Hollanders gespuugd wordt, dan zou dat alleen al een reden kunnen zijn, om 't tegenwoordige Duitsland te gaan haten. Wat we doormaakten en meemaakten in onze naaste omgeving aan zelfmoord, gevangenis, concentratiekamp, 't zou je de haren ten berge doen rijzen.

Geloof niet, dat ik overdrijf. Eén ding kan ik je verzekeren, zo erg kun je het in de kranten niet lezen, of het is nog kinderspel in vergelijking met de werkelijkheid. En dat wat we meemaakten, dat was niet bij Joden. In onze hele kennissen- en vriendenkring telden we er twee, zegge en schrijve twee. Neen, het waren katholieken, vrijmetselaars, protestanten, sociaal-democraten, beambten, en lach niet, nat.-socialisten."

Aldus deze dame in deze brief, waar ze een ongedwongen getuigenis geeft. Er staan nog meer fraaiigheden in deze brief, zegt de redactie, maar die zijn minder voor publicatie geschikt. Maar dit schrijven is reeds voldoende.

DE ONZICHTBARE VIJAND VAN JAPAN EN CHINA.

Gedurende de oorlog in China en Japan is het gevaar voor besmettelijke ziekten groot geworden. De Japanse militaire overheid laat overal affiches aanplakken om de soldaten te waarschuwen voor de cholera.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Franco's troepen trekken steeds verder op naar Barcelona.

President Negrin heeft Barcelona verlaten met bestemming Frankrijk. Men zegt dat het de laatste poging zal zijn om Frankrijk te bewegen de Spaanse grenzen te openen voor hulp aan Barcelona.

Frankrijk heeft uitbreiding van dienstplicht aangenomen.

In Engeland hadden gisteren verschillende bomaanslagen plaats en verschillende bommen werden ontdekt. Zij waren gericht tegen electrische centrales en zijn afkomstig van de communistische organisatie „het republikeinse Ierse leger".

Gisteren hadden in Engeland 2 militaire vliegtuigongelukken plaats. Bij een werd de Engelse Vice luchtmaarschalk zwaar gewond.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

In Rotterdam zijn in het afgelopen jaar binnengekomen 15.360 schepen, tesamen metende 24,72 millioen netto registertonnen. Te Antwerpen kwamen 11.595 schepen met een netto-tonnenmaat van 19.80 millioen. Te Hamburg 18.595 schepen met een tonnenmaat van 20.83 millioen.

Hare Majesteit de Koningin verrichtte te Vlissingen de doopplechtigheid van 't nieuwe schip van de maatschappij Zeeland de Koningin Emma. Het schip bleef 2,5 uur na de doop vastzitten.

De Betaafse opent 19 Januari de inschrijving op een 3,5% obligatielening van 100 millioen gulden met een looptijd van 25 jaar. De emissie wordt uitgegeven tegen de koers van 100,50.

SPORT.

KFC — Xerxes 1—4; Sparta —HBS 5—2; ADO — Hermes DVS 5—1; Stormvogels — CVV 2—2; DOS — RFC 2—0; Feyenoord — 't Gooi 5—1; Ajax — DFS 4—1; Quick — AGOVV 0—2; Enschede — NEC 2—0; Hengelo — Wageningen 3—3; Heracles — Tubantia 3—3; Go Ahead — ZAC 1—1; Eindhoven—NOAD 3—1; MVV — PSV 4—1; Roermond — Bleyerheide 2—1; Juliana — NAC 1—1; Longa — Willem 2 3—0; Heerenveen — ASC 2—3; Velocitas — Veendam 1—0.

EEN INDIAANSE RADIOSTER.

De National Broadcasting Compagnie heeft een goede zangeres ontdekt in de charmante dochter van een Indiaans hoofd, prinses Athile. Elke dag verrukt zij haar luisteraars met haar verrukkelijke stem. De prinses is een Cherokese en heeft een goede opvoeding ontvangen.

DE OPVOLGER VAN ROOSEVELT?

Joseph Kennedy, de Amerikaanse gezant in Londen is naar Amerika teruggekeerd, en deze reis wordt in verband gebracht met zijn waarschijnlijke benoeming tot candidaat van de democraten voor president.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Asiento 2	Scherpenheuvel 2	2—0.
Feyenoord 2	Hollandia 2	(niet doorgegaan).
Atletico	Atlantico	2—0.
Jong Curaçao	Arsenal	2—1.

Inschrijvingen: ASIENTO — W. M. Oostlander.
SPARTA — G. A. P. van Uytrecht.

Afschrijvingen: J. CURAÇAO — P. de Haas en V. Martis.

Van de vereniging SPARTA is bericht ontvangen dat haar bestuur als volgt is samengesteld:

Voorzitter	— M. Damasco
Onder Voorzitter	— E. E. de Lannoy
Secretaris	— G. A. P. v. Uytrecht (Brionweg 129)
Penningmeester	— M. de Lima
1ste Commissaris	— V. Francisco
2de Commissaris	— A. E. Leito
3de Commissaris	— R. Scorrea

De verenigingen worden er op gewezen bij overschrijvingen bijzondere aandacht te schenken aan de Art. 42 en 43.

HET BESTUUR.

Lijst der schepen over de maand Januari 1939

18	Ned.	N. Amsterdam	Caracasbaai, N. York	La Guaira
20	Eng.	Akaroa	Cristobal	Southampton
20	Duitsch	Ingrid Horn	Prt. Colombia	Prt. Cabello
20	Ned.	Calypso	Maracaibo	„ New York
20	Duitsch	Sesostris	Prt. Cabello	„ Colombia
21	Fransch	Cuba	„ Colombia	„ Cabello
21	Duitsch	Cordillera	„	„
21	Ned.	Luna	New York—Prt. Cab.	Aruba—Maracaibo
21	Duitsch	Alemania	Maracaibo	Maracaibo

VALSE SCHAAMTE.

In de Tijd schrijft Jos Detony:

Er komen zo in het dagelijkse schoolleven van de zijde der ouders heel wat mededelingen binnen, die op de keper beschouwd dikwijls ver bezijden de waarheid zijn, en...... moeilijkheden scheppen tussen leerling en leerkracht. Het zijn de uit valse schaamte ontstane „smoesjes"!

Jan komt te laat, want „hij is naar den dokter geweest". In werkelijkheid heeft het huisgezin zich verslapen en deerlijk ook! Piet heeft zijn huiswerkschrift „verloren". In werkelijkheid is gisteravond de koffiepot over de tafel gevallen en is het huiswerkschrift ontoonbaar geworden! Rika heeft maar steeds haar schoolgeld „vergeten", in werkelijkheid kwam het erg ongelegen! Een ander heeft verzuimd „wegens ziekte", doch in werkelijkheid moesten zijn schoenen gemaakt worden! Etc. etc.

Het ligt toch voor de hand, dat al zulke „draaierijen", dikwijls om de meest onbenullige dingen, waarvoor niet één onderwijzer de desbetreffende ouders er „op áán zal zien", tamelijk snel aan het licht komen, hun bedoelde effect dus niet sorteren, maar wel tengevolge hebben, dat de kinderen, die deze „leugens op commando" hebben uit te voeren, door de ouders zelve grondig onderwezen worden in het „liegen" en er al heel gauw toe komen, eigen moeilijkheden op soortgelijke wijze af te doen. Dikwijls zó geroutineerd, dat zij het verschil tussen waarheid en onwaarheid niet eens meer onderscheiden. De ouders worden met hun eigen methode „bedrogen" en op school vormen die leerlingen de categorie, die de onderwijzer moeilijk vertrouwen kan, hetgeen bij eventuele conflicten met andere leerlingen en als het op bestraffen van een en ander aankomt de meest ingewikkelde situaties schept. De onderwijzer wordt door de onbetrouwbaarheid van deze „gewoonteleugenaars" dikwijls in een moeilijk parket gebracht, immers door hunne onbetrouwbaarheid kan het gebeuren, dat zij wel eens onverdiend straf oplopen, hetgeen weer aanleiding geeft tot niet uit te maken meningsverschillen tussen school en huis.

De kinderen, die de door thuis gedicteerde leugens niet dan met tegenzin overbrengen, verkeren al in een zéér lastige positie. Zij worden door de ouders feitelijk tussen hen en den onderwijzer geplaatst. Enerzijds toch willen zij vader en moeder niet afvallen en hen te schande maken, en anderzijds willen zij ook den onderwijzer niet bedriegen. Voorzover het dan ook bij de „boodschap in kwestie" alléén blijft, slaken zij een zucht van verlichting, maar voelen zich toch een tikje ongemakkelijk ten aanzien van hun geweten. Erger wordt deze ongerustheid wanneer de onderwijzer naar een en ander verder navraag doet, b.v. tegen Piet: „Wáár heb je je schrift dan verloren? Het antwoord op deze onverwachte vragen hebben zij niet kant en klaar van huis meegekregen. Het wordt dus nu maar zullen afvallen. In het eerste geval worden zij nóg onrustiger en voelen hun geweten nog méér bezwaard, en in het tweede geval kan het gebeuren, dat zij angst hebben voor thuis, terwijl zij daarnaast ook nog de idee zijn toegedaan, dat de onderwijzer nu wel alle vertrouwen in hen heeft verloren. Ten onrechte natuurlijk, want de onderwijzer begrijpt volkomen, dat hij die kinderen moeilijk verantwoordelijk kan stellen voor de smoesjes der ouders. Maar niettemin, de kinderen hebben dit idee, dikwijls zó sterk, dat zij nog lang na het voorgevallene hun onderwijzer niet in de ogen durven zien. Een ondefinieerbaar en dikwijls heel moeilijk uit te roeien angstcomplex staat dan tussen leerling en leerkracht, hetgeen natuurlijk het zo noodzakelijke contact tussen beiden deerlijk in de weg staat. Deze leerlingen ontwijken de blik van den onderwijzer en wanneer toevallig de onderwijzer zijn ogen op hen laat rusten, worden zij zó „unheimisch", dat zij de aandacht voor de les er totaal bij verliezen.

Ouders, waarom uw kinderen gekweld met uw valse-schaamtegevoelens? Zij stichten zoveel onheil bij de opvoeding van uw kinderen. Bovendien, waar school en huis samen moeten werken, is het toch juist van het grootste belang, dat de school, voorzover nodig, ook weet door welke oorzaken en omstandigheden een en ander anders is gelopen dan verondersteld kon worden! Het is toch — om nog maar eens ergens op te wijzen — voor het desbetreffende kind verbazend onprettig, wanneer het dag in, dag uit om het schoolgeld gevraagd wordt, en het telkens moet antwoorden: „Vergeten", en dat terwijl het weet, dat moeder niet heeft. Zo'n kind voelt zich mede „benauwend" tegenover de mede-scholieren, die — zo denkt het — óf er al lang uit begrepen hebben, dat zij „arm" is, óf er haar op aan kijken, dat zij zo „vergeetachtig" is. Het eerste is weliswaar geen schande, maar moeder schijnt het toch wèl als zodanig aan te voelen, en het kind dus ook, en het tweede is „pijnlijk" voor het kind, daar het toch in feite niet vergeetachtig is. Met een enkel kort woordje op papier, dat moeder de volgende keer zal „inhalen", had dit allemaal voorkomen kunnen worden. De onderwijzer had er tenminste het kind niet langer om lastig behoeven te vallen.

Ook door uit valse schaamte niet-meedelen van mede voor de school belangrijke gegevens kunnen de desbetreffende kinderen gedupeerd worden. Wanneer zich b.v. in een of ander huisgezin een onregelmatigheid heeft voorgedaan, die de kinderen vreselijk heeft aangegrepen, en die toch niet kunnen of willen zeggen aan den klasse-onderwijzer, b.v. een familie-twist, is het van het grootste belang, dat de onderwijzer althans krijgt medegedeeld, dat hij bij zijn les-geven die kinderen kan ontzien tot zij weer wat rustiger gestemd zijn. Een kind, dat thuis een scène heeft meegemaakt, door het voorgevallene min of meer zenuwachtig geworden en niet met volle aandacht — zoals anders — bij de les is, kan men toch moeilijk gaan „beknorren" of een speciale beurt" geven. In het geval nu, dat de onderwijzer van niets weet, zou hij dit — zich van niets bewust zijnde — tóch kunnen doen en het kind daarmede op een zeer onheuse wijze behandelen, hetgeen de gesteldheid van het kind natuurlijk niet „ten goede komt". Ja, het kan zelfs gebeuren, dat het kind dit den onderwijzer kwalijk neemt en nooit zal vergeven, hetgeen een verwijdering tussen beiden met zich medebrengt, die de onderwijzer niet kan verklaren, noch oplossen. Kinderen zijn zo gevoelig en denken er niet aan, dat de onderwijzer anders zou gehandeld hebben als hij anders geweten had.

NATIONAAL-SOCIALISTISCHE WERELDBESCHOUWING.

Het is een naieve opvatting om in het Nationaal-Socialisme alleen maar een politiek, economisch of sociaal systeem te zien, dat zich niet met wereldbeschouwing noch met de godsdienst bemoeit. Het Nationaal Socialisme wil één wereldbeschouwing en wel de wereldbeschouwing, zich richtend tegen het Christendom, ja het wil de wereldbeschouwing zijn. Hitler schrijft in „Mein Kampf" — de Bijbel der Beweging —:

„Het program van een wereldbeschouwing is niets anders dan de formulering van een oorlogsverklaring tegen een bestaande orde...... kortom tegen een bestaande wereldbeschouwing zonder meer" Op de leidersdag in Godesberg (27 Aug. 1933) verklaarde Hitler: „De éénheid der Duitsers moet door een nieuwe wereldbeschouwing worden gewaarborgd, want het Christendom is in zijn huidige vorm niet meer opgewassen tegen de eisen, welke aan de dragers der volkséénheid worden gesteld". In zulke uitingen wordt klaar en duidelijk de strijd tegen het Christendom aangekondigd; zouden de Nationaal-Socialisten die strijd niet voeren, dan moest het Christendom die strijd opnemen, zoals zij tegen iedere andere wereldbeschouwing de strijd heeft aangebonden.

Wat Hitler als program heeft gesteld werd door zijn volgelingen verder ontwikkeld en verspreid, in het bijzonder door **Rosenberg, den man door Hitler belast met de taak het Duitse volk in deze wereldbeschouwing op te voeden.**

In zijn boek „Blut und Ehre" (deel I „Ein Kampf für Deutsche Wiedergeburt", pag. 59, München 1936) zegt Rosenberg **„De nationaal-socialistische beweging is een volksbeweging, berustend op een nieuwe en toch oeroud gefundeerde WERELDBESCHOUWING VAN HET BLOED".**

Rosenberg ziet nu al „de tot dusver geldende wereldbeschouwing — bedoeld wordt het Christendom — verschrompeld, en spoedig zullen — volgens Rosenberg — nog slechts enkele kathedralen en wat beeldhouwkunst het enige getuigenis vormen van zijn vroeger bestaan (in „Protestantische Rompilger", pag. 78); de plaats van het Christendom wordt, ja is, volgens Rosenberg, reeds ingenomen door het Nationaal-Socialisme. Schimpend op het Christendom met zijn sprookjes — daarmee bedoelt men de Dogma's — verkondigt het „Schwarze Korps" (partijblad) van 20 Januari 1938: „Wij zijn de jeugd en het leven, zij (de Christenen) zijn de ouderdom...... ja, eigenlijk zijn ze al dood".

En „Der deutsche Textilarbeiter" 1938, no. 1, verwijt de „Deutsche Christen" het volgende:...... zij willen de tijd stil doen staan en ze zien niet, dat ze al in de maalstroom meegesleurd zijn, waaruit niet eens meer brokstukken — van het Christendom — gered kunnen worden.

Dr. Ley, de leider van het „Arbeitsfront" en een der voorname leiders van de nationaal-socialistische partij in Duitsland, schrijft, gespeend van alle historische kennis: **„De duizend jaar Christendom zijn tegenover onze cultuur van vele duizenden jaren een episode en hoe eerder we die weten te overwinnen, des te beter is het voor ons volk"** (in „Volk und Glaube", bldz. 32).

Meneer Jansen, ziet u nu, dat er aan het nationaal-socialisme meer vast zit dan een goed diner en op tijd lopende treinen? We kunnen u wel tientallen citaten van kopstukken der Nazis voorleggen, die glashelder bewijzen, dat waar de nationaal-socialstische storm raast, hij al wat Christelijk is, met wortel en tak uitroeit. Wij zijn den Oostenrijksen Landrat Springenschmidt zeer dankbaar, dat hij in zijn rede in de opera te Salzburg (18 October '38) verklaarde, dat het bij het nationaal-socialistische geloof niet meer om een politieke wereldbeschouwing gaat, maar om een surrogaat voor de Katholieke godsdienst. „De godsdienst van den Duitsers is samengevat in deze woorden: „Alles voor Adolf Hitler", zeide hij.

HOE KAN MEN MALARIA UITROEIEN?

De „head-lines" van de kranten in de Verenigde Staten zeggen ons, dat malaria in de Zuidelijke Staten van de U.S.A. hevig heerst en er worden onderzoekingen gedaan omtrent de hoeveelheden kinine, welke aan de lijders toegediend moeten worden, omtrent de duur der behandeling en omtrent „alle verdere noodzakelijke informaties".

Natuurlijk bestaat er geen twijfel over het te kiezen geneesmiddel, maar wat de andere vragen betreft zouden er enige meningsverschillen kunnen zijn, daar de gezichtspunten omtrent de malariabehandeling gedurende de laatste jaren geheel veranderd zijn.

Vroeger bepleitte Prof. Bass van de Tulane Universiteit te New Orlean een behandelingswijze, die bekend is geworden als de Standard Kinine-behandeling, welke ten tijde van haar invoering navolging vond bij vele van de beste doktoren. Geneesheren, die gebruik maakten van de Standaard Kinine-behandeling, gaven hun patienten, zolang de koorts duurde, 2 gram kinine per dag in doses van 400—700 mgr., welke om de drie uur werden toegediend, en vervolgens 700 mgr. kinine per dag gedurende de volgende acht weken.

Tegenwoordig zijn de Malaria Commissie van de Volkenbond en de United States Public Health Service voorstanders van de als de Korte Kininekuur bekend staande behandelingswijze. Doktoren, die op deze wijze te werk gaan, geven de malaria-patienten 1 — 1,2 gram kinine per dag gedurende 5 — 7 dagen. Daarna wordt geen kinine meer gegeven, tenzij de malaria terugkeert, in welk geval de zelfde behandeling herhaald wordt. Als prophylacticum beveelt de Malaria Commissie van de Volkenbond een dagelijkse dosis van 400 mgr. gedurende het gehele malaria-seizoen aan.

Hoewel malaria vaak goedaardig verloop, moet er aan herinnerd worden, dat in de Zuidelijke Staten van de U.S.A. jaarlijks meer dan 4000 sterfgevallen aan malaria worden gemeld, terwijl waarschijnlijk slechts de minderheid der gevallen als malaria gerapporteerd wordt.

Kinine is altijd het specifieke geneesmiddel en dient in de volle omvang van haar geneeskracht aangewend te worden.
M. Ned. 34.

UIT HET RIJK VAN KONING WINTER

Een jager in West-Rusland is verplicht zich te kleden om tegen de geweldige sneeuwstormen te kunnen, die in deze streken voorkomen.